

Christian B., 7 éves, Hollandia, Észak-Holland

Pár hónapja szomorúan jött be az osztályba a padtársam. Volt néhány hibája a matekdolgozatában. Azt mondta: „Sem mire se vagyok jó!”

Aggódtam a barátoméért, úgyhogy meséltem neki Jézusról, és hogy szeret minket. Elmondtam, hogy ezért nem igaz az, hogy sem mire se vagyunk jók. Aztán elénekeltem neki az Isten gyermeke vagyok című éneket. Tetszett neki, és megkérdezte, hogy hol tanultam ilyeneket. Elmondtam, hogy a családom

minden héten istentiszteletre jár, és hogy az Elemiben sokat tanulok Jézusról.

Aznap este mesélt az anyukájának a beszélgetésünkről. Megkérdezte az anyukájától, hogy ők is velünk jöhetnek-e istentiszteletre. Az anyukája igent mondott!

A barátom már azon a vasárnapon mellettem ült az úrvacsorai gyűlésen! Azóta majdnem minden héten találkozunk az egyházban. A szüleivel együtt egyre többet tanul Jézus Krisztus evangéliumáról a misszionáriusoktól és más családoktól az egyházközségünkben.

Boldog vagyok, hogy követni tudtam a Szabadító példáját, és megvizsgálhattam egy szomorú barátomat. Akár megkeresztelkedik a családja, akár nem, a legjobb az egészben az, hogy tudja, hogy Isten és Jézus szeretik őt, történjen bármi! ■

Történjen bármi!

